

Список використаних джерел:

1. Журавка О. С., Бочкарева Т. О Фінансова безпека сучасного страхового ринку України [Текст] / О. С. Журавка // Економіка. Фінанси. Право. – 2015. – №6/1. – С. 57–65.
2. Основні показники страхового ринку України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.nfp.gov.ua>
3. Аналитический обзор за 2015. Страховой рынок [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.credit-rating.ua>.
4. Стратегія розвитку страхового ринку України на 2012-2021pp. [Електронний ресурс] – Режим доступу: [https://www.ufu.org.ua activities strategic initiatives](https://www.ufu.org.ua/activities/strategic_initiatives)

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ

Малюк В. М., магістр, Житомирський державний технологічний університет

Жорсткість умов конкурентної боротьби як в межах країни, так і на міжнародній арені ставлять нематеріальні активи обов'язковою умовою успішної діяльності та прибутковості підприємства. Протягом останніх років багато суб'єктів господарювання для здійснення діяльності використовують нематеріальні активи в якості чинника успішної боротьби на ринку товарів та послуг.

Незважаючи на адаптацію вітчизняної практики обліку та аудиту до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, звітності та аудиту, нині зберігаються національні відмінності в обліку нематеріальних активів. Тому нагальною потребою залишаються питання реформування бухгалтерського обліку та аудиту та створення відповідної нормативної бази. Без налагодженого обліку та управління нематеріальними активами в Україні перспективи прискореного розвитку промисловості в сфері вдосконалення технологій та наукоємних аспектів зменшуються.

Перш за все це пов'язано з такими існуючими в Україні проблемами:

- 1) Облікове законодавство звужує склад нематеріальних активів, зокрема, зараховуючи витрати по створенню багатьох нематеріальних активів на витрати звітного періоду;
- 2) Досить часто облікова вартість нематеріальних активів набагато нижче ринкової вартості, що призводить до заниження майнового стану підприємства, оскільки в обліку;
- 3) Унікальні нематеріальні активи часто не враховують у балансі, наприклад, гудвіл не враховується в балансі підприємства до тих пір, поки не відбудеться акт купівлі-продажу підприємства.

У свою чергу, спеціалісти в сфері бухгалтерської справи вивчаючи облік, не вивчають сутності реєстрації торгової марки (товарного знака), авторського права; патентування винаходу, промислового зразка, і т.п., а тому погано розбираючись в трактуванні даних об'єктів, не володіють навичками правильної

постановки їх на облік і відображення у звітності підприємства через не достатню компетенцію в юридичному аспекті.

Наступним проблемним питанням є оцінка нематеріальних активів, яка з моменту прийняття національного стандарту до сьогодні залишається одним з найбільш дискусійних критеріїв. Труднощі оцінки викликані відсутністю вичерпного переліку витрат, які можна зараховувати до первісної вартості об'єктів нематеріальних активів. Як відомо, залежно від виду витрат їх можна зарахувати до вартості нематеріального активу або на витрати діяльності.

Особливої уваги потребує вирішення проблем оцінки об'єктів нематеріальних активів, створених власними силами, адже такі активи надзвичайно важко ідентифікувати та оцінити. По цій причині їх взагалі не відображають в обліку, а всі витрати на їх створення відносять до поточних витрат звітного періоду.

Загалом до проблем обліку та контролю нематеріальних активів в Україні можна віднести наступні:

- 1) Відсутність єдиного трактування поняття «нематеріальні активи»;
- 2) Неузгодженість важливих положень окремих документів нормативно-правового забезпечення, що визначають методика обліку нематеріальних активів;
- 3) Проблема визнання активів нематеріальними, що викликає неточності у визначенні реальної їх вартості та занижує балансову вартість підприємств;
- 4) Проблеми амортизації окремих видів нематеріальних активів, пов'язані з неможливістю визначення строку їх корисного використання;
- 5) Неefективне управління нематеріальними ресурсами.

Постійне вдосконалення нормативної бази регулювання обліку та управління нематеріальних активів привело до появи багатьох питань щодо їх ідентифікації та класифікації. Чинне облікове законодавство значно звужує склад нематеріальних активів, оскільки незрозуміло, як обліковувати та до складу яких активів відносити окремі об'єкти (наприклад, об'єкти інтелектуальної власності). Категорія нематеріальних активів потребує подальших глибоких та всебічних досліджень, адже вони стали одним з принципово важливих об'єктів обліку вітчизняних підприємств.

Незважаючи на інтеграцію світової економіки, сьогодні зберігаються національні відмінності в обліку нематеріальних активів. Тому нагальною потребою є реформування бухгалтерського обліку та створення відповідної нормативної бази. Враховуючи ряд проблем з обліку та контролю нематеріальних активів та необхідності їх вирішення, нами виділено наступні шляхи їх подолання:

- 1) Визначення єдиних критеріїв ідентифікації нематеріальних активів.
- 2) Гармонізація обліку нематеріальних об'єктів в Україні та світі.
- 3) Узгодження законодавчого регулювання нематеріальних ресурсів.
- 4) Забезпечення правильного процесу організації, ведення та управління даними об'єктами (облікові процедури мають передбачати достовірне та повне відображення інформації про використання нематеріальних активів у діяльності суб'єкта господарювання).

5) Системний та обґрунтований підхід у визначенні вартості нематеріальних активів.

6) Виділення процесу управління інтелектуальними активами як самостійної функціональної підсистеми.

7) Розробка методик контролю нематеріальних активів, що допоможе отримати бажаний ефект від їх використання.

Список використаної літератури:

1. Побережець О. В. Ідентифікація та класифікація нематеріальних активів та проблеми їх визначення / О. В. Побережець, К. В. Іванова [Електронний ресурс] // Економіка: реалії часу – 2012. – №2(3). – С. 98-104. – Режим доступу: <http://economics.opu.ua/files/archive/2012/No2/98-104.pdf>

2. Сирош Ю. В. Нематеріальні активи у структурі активів вітчизняних підприємств [Електронний ресурс] / Ю. В. Сирош. – Режим доступу: <http://www.saleprice.com.ua/ua/pub/591.html>.

ЗАГАЛЬНА ОЦІНКА ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Мелень О. В., канд. екон. наук, доцент, Кисельова Л. М., магістр
Національний технічний університет «ХПІ»*

Фінансова стійкість це одна з найважливіших характеристик оцінки фінансового стану підприємства, яка визначає ефективне фінансове управління підприємством. Вона є одним із головних чинників, що впливають на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності.

Фінансова стійкість служить основою стабільного положення підприємства в ринкових умовах. Якщо підприємство фінансово стійке, платоспроможне, то воно має ряд переваг перед іншими підприємствами того ж профілю для отримання кредитів, залучення інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів. Чим вище стійкість підприємства, тим більше воно незалежно від несподіваної зміни ринкової кон'юнктури і, отже, тим менше ризику виявитися на краю банкрутства [1].

Фінансова стійкість підприємства – це такий стан фінансових ресурсів, їх розподіл і використання, який забезпечує розвиток підприємства на основі зростання прибутку і капіталу, при збереженні платоспроможності і кредитоспроможності в умовах допустимого рівня ризику.

Найважливішою формою стійкості підприємства є його спроможність розвиватися в умовах внутрішнього і зовнішнього середовища. Для цього підприємство повинно володіти гнучкою структурою фінансових ресурсів і при необхідності мати можливість залучати позикові кошти, тобто бути кредитоспроможним. Кредитоспроможним підприємство є при наявності у нього передумов для отримання кредиту і спроможності своєчасно повернути отриману позику зі сплатою йому відсотку за рахунок прибутку або інших джерел [2].